

10 NIEDZIELA ZWYKŁA (A)

PIERWSZE CZYTANIE (Oz 6, 3-6)

Czytanie z Księgi proroka Ozeasza.

Dołożmy starań, aby poznać Pana; Jego przyjście jest pewne jak świt poranka, jak wczesny deszcz przychodzi On do nas, i jak deszcz późny, co nasycza ziemię". Cóż ci mogę uczynić, Efraimie, co pocznę z tobą Judo? Miłość wasza podobna do chmur na świtanii albo do rosy, która prędko znika. Dlatego ciosałem ich przez proroków, słowami ust mych zabijałem, a Prawo moje zabłysło jak światło. Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 50)

Przemówił Pan, Bóg nad bogami,
i zawezwał ziemię
od wschodu do zachodu słońca.
Nie oskarżam cię o twe ofiary,
bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną.

Gdybym był głodny,
nie musiałbym tobie mówić,
bo mój jest świat i to, co go napełnia.
Czy będę jadł mięso cielców
albo pił krew kozłów?

Złóż Bogu ofiarę dziękczynną
i wypełnij swe śluby złożone Najwyższemu,
wtedy wzywaj Mnie w dniu utrapienia:
Ja cię uwolnię, a ty Mnie uwielbisz».

DRUGIE CZYTANIE (Rz 4, 18-25)

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia: Abraham wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co było powiedziane: takie będzie twoje potomstwo. I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest już obumarłe - miał już prawie sto lat - i że obumarłe jest łono Sary. I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze. Oddał przez to chwałę Bogu i był przekonany, że mocen jest On również wypełnić, co obiecał. Dlatego też poczytano mu to za sprawiedliwość. A to, że poczytano mu, zostało napisane nie ze względu na niego samego, ale i ze względu na nas, jako że będzie poczytane i nam, którzy wierzymy w Tego, co wskrzesił z martwych Jezusa, Pana naszego. On to został wydany za nasze grzechy i wskrzeszony z martwych dla naszego usprawiedliwienia. Oto słowo Boże

EWANGELIA (Mt 9, 9-13)

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus wychodząc z Kafarnaum ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego w komorze celnej, i rzekł do niego: «Pójdź za Mną!» On wstał i poszedł za Nim. Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i siedzieli wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to, faryzeusze mówili do Jego uczniów: «Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?» On usłyszawszy to, rzekł: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników». Oto słowo Pańskie.